

Elgaard (V.) ønskede at understrege en Udtalelse, der ogsaa var citeret med Anerkendelse af Hartvig Frisch, og som var vedtaget enstemmigt paa Venstres Landsmøde i September: »For det danske Folk er der eet Maal, som overskygger alt andet, og som samler alle nationalt ansvarsbevidste Mænd og Kvinder. Det er Bevarelsen af vor nationale Selvstændighed, vor folkelige Selvbestemmelsesret, vor tusindaarige danske Kultur, vor politiske Frihed og det Selvstyre, der med Fortidens Kampe i Erindring er blevet et Gode, vi ikke vil miste.« Disse Spørgsmaal ragede op over alle andre og burde efter Venstres Opfattelse ikke under de nuværende Forhold være Genstand for Diskussion. — Men i øvrigt kunde Tiden ikke klage hverken over Problemernes Mængde eller deres Omfang. Ogsaa *indadtil* stod Samfundet over for mægtige Opgaver, og Maalet maatte her være »at skabe den størst mulige Planmæssighed i de fornødne offentlige Foretagender og et forstaaende Samarbejde mellem de offentlige Myndigheder og det private Erhvervsliv, paa hvis Indsats Samfundets økonomiske Skæbne beror«. Produktions-tallene havde i det sidste Halvaar vist en stærkt nedadgaaende Bevægelse, foreløbig størst inden for Industrien, men Landbrugsproduktionen vilde sikkert hurtigt følge efter. Det var da indlysende, at Knapheden paa alle Slags Varer stillede Samfundet over for Kravet om *Begrænsning af Forbruget*, saa meget mere uomgængeligt som det offentliges Behov i den herskende Situation var overmaade stort og Adgangen til Laanstiftelse i Udlandet udelukket. Man maatte imidlertid nøje vaage over, at man ikke af Frygt for Inflation havnede i den modsatte Grøft og skabte en Deflation, der uvægerligt vilde give Arbejdsløsheden ny Næring. Forsøg paa en Kronehævning, der var foreslaaet fra visse Sider, vilde efter Venstres Opfattelse gribe Problemet an fra den forkerte Ende. Derimod burde man, saa langt som det var gørligt, tilrettelægge en *Produktionsplan*, hvorved der skabtes Klarhed over, hvor stort et Forbrug vi er i Stand til at tilfredsstille ved vor egen Produktion og ved den mulige Indførsel. Ud over den herved satte Grænse burde man ikke gaa med Hensyn til Iværksættelse af Foranstaltninger med det Formaal at holde Købeevnen nede. — Regeringen og Lovgivningsmagten burde sætte meget ind paa at hindre en saadan Stigning i *Produktionsomkostningerne*, at det kunde skabe stærkt grundet Krav om at fravige den Standsning af Lønningernes Vækst, der havde fundet Sted, og med Henblik paa *Pristlejet* burde man søge Vej frem til, at der i hvert Fald for vigtige Forbrugsvarers Vedkommende kunde træffes saadanne Foranstaltninger, at det blev nogenlunde muligt for Befolkningen med de nuværende Løn- og Indtægtsforhold at klare sig igennem.